

UTRINKI

Šolsko glasilo Osnovne šole Ljudski vrt – PODRUŽNICE GRAJENA

2005/2006

u 371 UT2

6005150

15.10.2008

Uvodnik

Pa smo jih dočakali! Vsebinsko prenovljene, sveže in aktualne Utrinke.

Dišijo po prebujajočem se jutru, po pomladi; lahen vetrič je zapihal skozi in jih prevetrl s kopico idej in ustvarjalne domišljije naših učencev in učiteljev. Ujeli smo jih za vas, da boste lahko okusili utrip življenja na naši šoli in v njeni okolici.

Letošnji Utrinki ne prinašajo samo drobcev o dogodkih v šoli ter likovnih in literarnih prispevkov učencev, pač pa nas vodijo tudi po širši okolici. Informirajo nas o dogajanju v kraju, se nanj odzivajo in o tem pišejo. Predstavljajo tudi zanimive ljudi in njihova življenja.

Vse to in še več si boste torej lahko prebrali v Utrinkih. Vzemite jih v roke in jih okušajte. Veseli bomo vaših odzivov, saj bomo le tako lahko drugo leto še boljši.

Petra Uvera

Kolofon

UTRINKI

Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj –
Podružnice Grajena
Grajena 60
2250 Ptuj

Ravnateljica: Tatjana Vaupotič
Vodja podružnice: Irena Pukšič

Urednica: Petra Uvera
petra.uvera@uni-mb.si

Uredniški odbor: učenci 5. in 7. razreda
Avtorica naslovnice: Tjaša Mihelič, 3. g
Naklada: 200 izvodov

April 2006

Ž a z a l o

Šolska kronika → str. 3

Ekokotiček → str. 13

Naši ljubljenski → str. 20

Kraj ... → str. 21

... in ljudje → str. 23

Za knjigožere → str. 26

V središču → str. 27

Mi, učenci → str. 29

Prehrana in zdravje → str. 31

Srce ustvarja, roka piše → str. 33

Glasbene novičke → str. 38

Šport → str. 39

Nasilje med mladimi → str. 40

Čas je za angleščino → str. 41

Naši najmlajši → str. 43

Galerija → str. 44

OŠ o l s k a

kronika

Uredili: Petra Uvera in Adrijana Horvat, 5.g

TEHNIŠKA DNEVA

Sodobna šola ima funkcijo prenašanja znanja na mladi rod z namenom, da ga pripravi za življenje.

V primerjavi s preteklostjo se je način prenašanja znanja zelo spremenil. Način življenja in tehnološki napredek zahtevata namreč nove, učinkovitejše in učencem prijaznejše metode in oblike dela. Te so velikokrat vezane na konkretne življenjske situacije in okolja. Šola tako ponuja učencem poleg pouka še zanimive interesne dejavnosti in krožke, pestre

naravoslovne, kulturne in športne dneve in še marsikaj.

Za razvijanje različnih interesov poskrbimo tudi z organizacijo tehniških dni. Na podružnici OŠ Ljudski vrt v Grajeni smo 5. in 6. januarja 2006 pripravili tehniška dneva za vse razrede. Osrednja tema so bila PREVOZNA SREDSTVA. Učenci so tako na različnih področjih pridobivali nova znanja in izkušnje s tega področja.

Tehniška dneva sta potekala pod okriljem mednarodnega projekta Phare, ki ga vodi Poklicna in tehniška elektro šola Ptuj. Namen projekta je vzpodbujati zanimanje osnovnošolcev za naravoslovje in tehniko, ki je v zadnjih letih nekoliko upadlo.

Izdelke naših učencev in mentorjev smo predstavili 11. januarja, ko je naša šola zaživela tudi v znamenju tržnice naravoslovja in tehnike.

Osrednje dogajanje je bilo postavljeno v šolsko telovadnico, kjer so na pisanih stojnicah dijaki in

njihovi mentorji iz različnih srednjih šol predstavljali številne zanimive izobraževalne programe. Predstavitve so obogatili z elektronskimi prosojnicami, praktičnim prikazom nekaterih poklicev in tudi z mamljivimi izdelki (pecivo, suho sadje, izdelki iz lesa in naravnih materialov). Eno izmed stojnic smo pripravili tudi šolski novinarji in obiskovalcem razdelili okoli sto izvodov naše brošure, ki smo jo pripravili med tehniškima dnevoma.

Petra Uvera

DELO NOVINARJEV MED TEHNIŠKIMA DNEVOMA

V vlogi novinarjev smo se med tehniškima dnevoma preizkusili: Anja Gašparič, Nina Erjavec, Adrijana Horvat, Klemen Klampfer, Sandra Kokol, Nuša

Kramberger, Eva Zorko, Vid Stermšek, Žan Toplak in Matic Čeh. Usmerjala sta nas mentorja Petra Uvera, učiteljica slovenščine, in Andrej Jurančič, računalničar.

Po jutranjem sestanku v računalniški učilnici, ki se je v hipu spremenila v časopisno redakcijo, nas je polovica z beležko, svinčnikom in fotoaparatom odbrzela na teren. Nekaj učenek je obiskalo razredno, nekaj pa predmetno stopnjo. Z novinarsko izkaznico, ki nam je omogočala vstop na prav vsa prizorišča, so nas povsod lepo sprejeli in nam postregli z osnovnimi podatki o načinu in ciljih dela v skupini. Terenske novinarke smo tudi neutrudno pritiskale na sprožilec fotoaparata, da bi ujele čim več ustvarjalnih utrinkov.

Druga polovica novinarjev je ostala kar v redakciji in s pomočjo literature iz knjižnice in interneta pripravila nekaj zanimivih sestavkov o prevoznih sredstvih. Nato smo vloge zamenjali, tako da smo vsi okusili dvojnost novinarskega dela: pridobivanje gradiva na terenu in računalniško oblikovanje le-tega v redakciji.

Počivali pa nismo niti 11. januarja, ko so bile naše oči usmerjene na stojnice srednjih šol. Med številnimi obiskovalci smo poklepetali tudi z ravnateljico šole, gospo Tatjano Vaupotič, ki je bila vidno zadovoljna s celotnim dogajanjem v telovadnici.

Petra Uvera in šolski novinarji

ŠPORTNI DAN

V torek, 17. 1. 2006, smo imeli športni dan.

Z avtobusom smo se odpeljali v Ledno dvorano v Maribor. Sposodili smo si drsalke in se odpravili na drsališče. Prišli so tudi učenci naše matične šole, zato

je bila zelo velika gneča. Drsali smo v krogu ob prijetni glasbi. Odpočili smo se v baru Ledenko, kjer smo se pogreli z vročim čajem in vročo čokolado. Nato smo nekaj časa uživali na ledu. Kljub padcem smo se imeli lepo.

Ob 12. uri smo se odpravili proti Grajeni. V šoli nas je pričakala kuharica in nam postregla s kosilom. Po kosilu smo se odpravili domov.

Adrijana Horvat

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

31. januarja smo se učenci 5. g z avtobusom odpravili na Pohorje, kjer smo imeli zimsko šolo v naravi. Bivali smo v domu Planinka. Z nami so bili tudi učenci 5. b iz matične šole, s katerimi smo se že prvi dan spoprijateljili.

Odložili smo prtljago, se namalicali in odpeljali na smučišče na Belvi. Vaditelji so nas najprej testirali in glede na znanje smučanja razdelili v skupine.

Po večerji smo odšli v prostor, ki se je imenoval Bunker. Tam smo imeli razna predavanja, igre in podobno. Prvi večer smo težko zaspali, ker se še nismo navadili na novo okolje.

Vsako jutro smo se prebujali ob 7. uri. Nato smo se oblekli in šli na zajtrk. Ob 9. uri smo se z avtobusom odpeljali na smučišče Belvi, kjer smo smučali do 13.30 ure. Po kosilu v domu Planinka se je ena skupina učencev odpravila na tek na smučeh, ostali dve pa sta imeli v jedilnici učne ure. Pri učnih urah smo reševali delovne liste z različnimi učnimi vsebinami.

Napočil je dan, ko smo se preizkusili v smučarskih spretnostih. Na progo, kjer je potekalo tekmovanje, smo se odpravili s sedežnico. Po tekmovanju smo se spustili do Belvija. Zadnji dan smo se po kosilu odpravili proti šoli, kjer so nas pričakali starši.

Adrijana Horvat

Utrinki iz sole v naravi

Iz dnevnikov ...

Zelo sem vesel, da smo šli s 5. b razredom, saj smo hitro postali dobri prijatelji.

Matic Čeh

Občutek po tekmi je bil kar dober, saj sem živ in zdrav prispel na cilj.

Klemen Klampfer

V gondoli je bilo zelo zabavno. Skozi okno smo gledali smreke in bili smo višji od njih. Vozili smo se trinajst minut.

Vid Fras

Ko smo prišli domov, smo imeli kosilo, nato smo reševali učne liste. Izdelali smo platnice za mapo. Po večerji pa zdaj pišem dnevnik. Čaka nas še nočni pohod, ki se ga že veselim.

Blaž Tikvič

Zjutraj sem se zbudila že zelo zgodaj. Po zajtrku smo odšli na smučanje. Danes mi je bilo veliko bolj všeč,

saj smo se razdelili na manjše skupine. Smučali smo po veliko bolj strmi progi kot včeraj.

Nuša Kramberger

Spet so nas zbudile učiteljice in nov dan je bil pred nami. Oblekle in umile smo se, sledil je zajtrk. Po zajtrku smo pisali Veselo šolo.

Nina Erjavec

Po kosilu smo imeli tek na smučeh. Igrali smo tudi košarko. Zvečer bomo imeli disko in predstavitev sob.

Žan Toplak

PUSTOVANJE

Kurentovanje je dobilo ime po kurentu, pustnem liku s Ptujkega polja, ki z divjim plesom in oglašanjem zvoncev ponazarja poskus človeka, da bi s čarovnijo

vplival na naravne zakonitosti in tako pregnal iz dežele zimo.

Del letošnjega kurentovanja na Ptuju je bila tudi sobotna otroška pustna povorka (25. februarja) in nedeljski 46. tradicionalni pustni karneval (26. februarja). Obeh smo se udeležili tudi učenci 5. razreda.

Maskirali smo se v like iz pravljice Pekarna Mišmaš slovenske pesnice in pisateljice Svetlane Makarovič. Alena smo pri enih izmed ur izbrali za peka Mišmaša, Nino smo oblekli v mlinarico Jedrt, Filipa v njenega črnega mačka; oba Kristijana, Lovro in Tim so bili meščani, ostali pa smo bili raznobarvne miške. Na čelu vseh je bil Vid F., ki je tako v soboto kot tudi v nedeljo ponosno nosil tablo z napisom OŠ Ljudski vrt – PODRUŽNICA GRAJENA.

Sobotna povorka se je pričela ob 11. uri. Organizatorji so jo poimenovali kar **1. povorka osnovnošolcev**. Potekala je skozi staro mestno jedro in se zaključila v karnevalski dvorani na mestni tržnici, kjer smo se okrepčali s slastnimi krofi in vročim čajem ter rajali ob dobri glasbi z ostalimi

skupinami. Na sobotni povorki smo se predstavili tudi z našo točko, ki smo jo pripravili pri urah slovenščine.

V nedeljo ob 14. uri se je pričela **46. tradicionalna mednarodna pustna in karnevalska povorka**. Skupine, ki smo v njej sodelovale, smo se zbrale na Potrčevi ulici, pot pa nadaljevale po Slomškovi ulici, Miklošičevi ulici, Mestnem trgu, Krempljevi ulici, Minoritskem trgu in Dravski ulici. Osnovnošolci smo se do poznih popoldanskih ur zabavali še v šotoru, nato pa se polni vtisov in lepih spominov odpravili proti Grajeni.

Z rajanjem smo nadaljevali tudi na pustni torek, 28. 2., ko smo se učenci celotne predmetne stopnje podali v karnevalski šotor.

Petra Uvera

KULTURNI DAN

V četrtek, 9. marca 2006, je imela predmetna stopnja kulturni dan. V petem razredu smo ta dan obeležili kot dan ustvarjalnosti in slovenskega pesništva. S

podobno tematiko so se srečali tudi učenci 8. in 9. razreda, sedmošolci pa so si ogledali film, posnet po literarni predlogi Toneta Seliškarja. O avtorju in njegovem delu so izdelali tudi plakate.

Za pokušino pa nekaj pesniških drobtinic naših petošolcev.

Prijatelji so
vedno zanesljivi in
potrpežljivi.

Nina Erjavec in Anja Gašparič

Sonce je kot luč
na robu tunela in sladko
kot karamela.

Alen Erjavec

Sonce sijalo.
Pred oblaki bežalo.
Nato pa gledalo me.

Vid Fras in Tomaž Potočnik

Luna odhaja,
sonce na dan prihaja
nad streho hiše.

Matic Čeh in Kristijan Fuks

Sonce zasveti,
ko oblak se odmakne,
senco premakne.

Eva Zorko

Pravkar ste prebrali nekaj haikujev. Ali ste vedeli, da je **HAIKU** japonska pesniška oblika, zgrajena samo iz treh verzov? Prvi verz ima pet zlogov, drugi sedem in tretji ponovno pet. Običajno prikazuje droben utrinek iz narave.

Petošolci z razredničarko

P i K i N K r o ž e k

Piše: Brigita Koštomaj, mentorica Pikinega krožka

ČOLA HOP, ČOLA HEJ,
ČOLA HOPSASA

Kaj naj izmislim si, kaj bomo delali, kaj naj izmislim si, kaj naj storim. Zabava se začneja ...

Ure Pikinega krožka so namenjene učencem doumeti podobnost med otroki vsega sveta – ne glede na njihovo narodnost, spol ali etično pripadnost. Spoznajo, da smo vsi različni, vendar v marsičem podobni, in da pravice temeljijo na podobnih potrebah različnih ljudi.

Spodbujamo pozitivna čustva v skupini. Učenci spoznajo, da je dobro, če z drugimi ravnajo tako, kot si želijo, da bi drugi ravnali z njimi.

Vsak otrok ima pravico do ljubezni in nege, da hodi v šolo, da se lahko igra, da pove svoje mnenje, ima pravico do novih informacij, nihče ga ne sme siliti, da

dela kot odrasli, ne sme se ga tepsti, zasmehovati, ustrahovati, mučiti. Otroka ne sme nihče spolno zlorablјati. Še posebej pa je treba poskrbeti za otroke brez družine, begunce, hendikepirane otroke ...

Naj vam predstavimo zgodbo, ki nam je pomagala razumeti posledice nepoštenosti.

Delitev sira (Kapverdski otoki)

Dve mački sta ukradli kos sira. Ena ga je hotela razdeliti, druga pa ji ni zaupala in je rekla: "Ne, pojdiva raje k opici, naj ga ona razdeli med naju." Prva mačka je poiskala opico in jo prosila, naj razsodi. "Z veseljem," je rekla opica.

Mački je poslala po nož in tehtnico. Vendar sira ni prerezala na pol, ampak tako, da je bil en kos večji od drugega. Potem ju je položila na tehtnico. "Nisem dobro razdelila," je rekla in začela jesti večji kos. "Kaj delaš?" sta zamijavkali mački. "Pojedla bom malo tega kosa, da bo enak kot drugi." Kmalu je bil kos, ki ga je jedla, manjši od drugega. Opica je zamenjala kosa in spet začela jesti.

Mački sta ugotovili, da bo pojedla ves sir, preden ji ga bo uspelo pravično razdeliti. "Gospa sodnica," sta rekli, "dajte nama ostali sir, pa ga bova sami razdelili."

"O, ne," je odgovorila opica, "samo sprli se bosta, kralj živali pa bo potem preganjal mene." In tako je opica pojedla najprej en kos, potem pa še drugega. Ko sta mački videli, da ne bo ostalo nič, se je prva obrnila k drugi in rekla: "Sami bi si morali razdeliti sir."

Ko je opica pojedla ves sir, je rekla: "Razidimo se v miru in nikoli več ne dopustita, da vama koristoljubje še kdaj zamegli razum."

Ob zgodbah Pike Nogavičke se vsako uro znova spomnimo, da smo vsi drugačni, a vendar vsi enakopravni. Spomnite se tudi vi!

Če si moj prijatelj, me kliči Pika Nogavička, pike imam na nosu, a nogavičke na nogah ...

Skupnost

učencev

Piše: skupnost učencev z mentorico Vanjo Zajc

Rešujemo težave in probleme. Pomaga nam Zaupni radovednež. Sodelujemo v Ekošoli, spodbujamo zbiranje starega papirja. Izdelujemo plakate in uživamo ob mimiki in izražanju s flomastri. Izražamo naša počutja v šoli. Sestankujemo, sprejemamo odločitve, rešitve, načrte, obveščamo ostale sošolce. Skrbimo za šolsko okolico. Zastopamo šolo na občinskem parlamentu ... Vse to in še več – to je skupnost učencev.

V šoli se tako ravnateljica kot učitelji trudijo, da imamo učenci določene pravice tudi pri vodenju šole, in vse to lahko posredujemo s pomočjo predstavnikov šolske skupnosti. Naša pravica je, da hodimo v šolo. Ja, saj vemo, da sedaj mislite: »Hvala lepa za tako pravico, to je vendar obveznost.« Pa temu ni tako. Šola je namreč pravica, v kateri ima vsak učenec določene pravice, in hkrati je tudi prijetna dolžnost.

Kadar se zgodi, da imamo slab dan ali se skregamo s sošolcem, je koristno, da sedemo in si povemo, kako vsak zase razume svoje pravice. Poskušamo jih upoštevati in s strpnim pogovorom razrešiti. Zmeraj so nam v pomoč učitelji in predstavniki šolske skupnosti. Šola je naš drugi dom, zato jo s skupnimi močmi in upoštevanjem hišnega reda ohranjamo veselo, družabno ter jo z znanjem in delom gradimo vsak dan na novo.

Športni

krožek

Piše: Vanja Zajc, mentorica športnega krožka RS

Žoga sem, žoga tja,
mi smo družčina razgibana.
Radi skačemo, se rekreiramo
in nove športne igre treniramo.
»Gooooo!« zмага in veselje,
to nas v nove igre pelje.
Vsak četrtek dan je naš,
športni krožek res je špas.

Igre z žogo ...

Kako smo spretni!

Pevski zbor

Pišejo: Nives Bezjak, Anja Vesenjāk in
Petra Verdenik, 3. g

Srečujemo se vsako sredo, in sicer šesto učno uro v učilnici tretjega razreda. Pojemo otroške umetne in ljudske pesmice. Nastopamo na vseh prireditvah v šoli in kraju.

V zboru lahko sodelujejo učenci od 2. do 4. razreda, ki imajo glasbeni posluh, so disciplinirani in vztrajni.

Naša mentorica je učiteljica Romana Pukšič.

Ekokotiček

Prispevke zbrali in uredili: Nada Sevšek,
koordinatorka Ekošole, in Vanja Zajc,
sokoordinatorka Ekošole

EKOŠOLA **kot način življenja**

Projekt EKOŠOLA je mednarodni program, ki načrtno in celostno uvaja okoljsko vzgojo v osnovne in srednje šole.

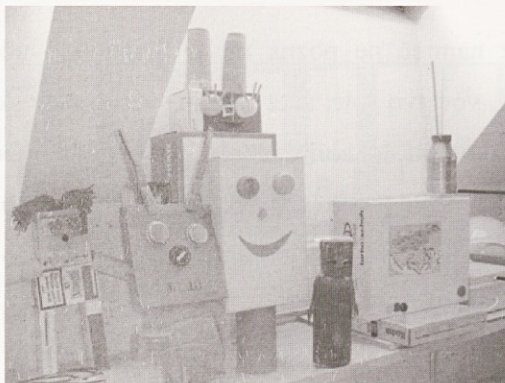
Osnovni namen projekta ni le ozaveščanje mladih, ampak poskuša vnašati v pouk poleg znanja o okolju predvsem vzgojo o okolju in za okolje. V vsako šolo prinaša sveženj novih zamisli in pobud, kako še bolj poskrbeti za okolje. Skrb za okolje in varovanje

narave namreč ne pozna meja. Sodelujejo učenci, učitelji, vodstvo šole, svet šole in svet staršev skupaj s predstavniki lokalnih oblasti. Le notranje bogat, kulturn in plemenito samozavesten človek spoštuje življenje vsakega živega bitja. In takega človeka pomaga graditi EKOŠOLA.

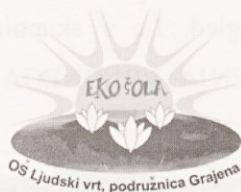
Da bomo mi in naši potomci živeli v primernem okolju, jih moramo ekološko vzgajati že od rane mladosti in poskrbeti, da jim bo naše obnašanje oz. ravnanje za zgled. Le s skupnimi močmi bomo deležni ŽIVLJENJA, VREDNEGA OKOLJA.

Vanja Zajc

EKOŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA v praksi

Smotri projekta **EKOŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA** so se v učence in delavce naše šole močno zasidrili. V teku je tretje leto njihovega uresničevanja. Kljub temu prizadevnost ne pojenja, temveč iz meseca v mesec dobiva nov zagon. Da smo v preteklem šolskem letu dobro delali, je potrdila ekozastava, ki smo jo osvojili tudi tokrat.

Naj vam na kratko predstavimo, kaj vse smo že naredili v letošnjem šolskem letu.

SEPTEMBER:

- načrtovanje letnega Ekonačrta,
- imenovanje novih članov Ekosveta (Urška Cebek, Anita Krojzl),
- imenovanje sokoordinatorke (Vanja Zajc),
- omejitev dela na štiri osnovne tematske sklope: biotska pestrost, voda, odpadki ter okolje in način življenja,
- ustanovitev »zelene straže«,
- dogovor o mesečnem urejanju šolskega ekokotička,
- sodelovanje v štirih natečajih,
- z radijskimi urami smo spomnili učence in delavce na mednarodni dan zaščite ozonske plasti in na svetovni dan brez avtomobila.

OKTOBER:

- v celoti namenjen tematskemu sklopu Odpadki,
- izdelovanje različnih živali in slik iz naravnih materialov,

- pogovarjali smo se o sortiranju odpadkov, onesnaževanju zraka zaradi prometa, pridelovanju hrane,
- obeležili smo svetovni dan hrane s poudarkom na odnosu do hrane pri šolskih malicah in kosilih,
- začetek akcije zbiranja rabljenih kartuš, tonerjev in trakov.

NOVEMBER:

- voda je bila osnovna tema meseca,
- učenci četrtega razreda so predstavili značilnosti morske vode in življenja v njej. S plakati so nas opozorili na onesnaževanje voda, na nevarnost, ki preži na podtalnico zaradi kmetijstva, in na varčevanje z vodo,
- učenci tretjega razreda so se prav tako pogovarjali o onesnaževanju voda in skrbi za neoporečno vodo, opravili z njo številne poskuse ter tako spoznavali tudi njene lastnosti.

DECEMBER:

- okrasitev šole - naši okraski so bili izdelani iz naravnih materialov in predvsem iz različnih odpadnih stvari: iz kartona, odpadnih krp, rolic toaletnega papirja in tapet, iz ostankov volne,
- v tem mesecu smo se prijavili na likovni natečaj Ekovoščilnice.

JANUAR:

- tehniška dneva, ki sta bila v celoti namenjena dvema temama – Okolje in način življenja ter Odpadki. Temi sta se med seboj zelo prepletali,
- izdelovanje prevoznih sredstev iz naravnih materialov in predvsem iz odpadnih snovi,
- prijava za sodelovanje v natečaju Megakoš,
- izdelovanje in risanje ptičjih krmilnic,
- posebno pozornost smo namenili tudi 31. januarju – dnevu brez cigarete.

FEBRUAR:

- svoje najdražje smo obdarili z valentinovimi srčki, izdelanimi iz odpadnih stvari,
- izdelovali smo ekomaske,
- s prispevkom pri radijski uri smo opozorili na svetovni dan mokrišč,
- začeli smo z zbiranjem starega papirja.

MAREC:

- sodelovanje v natečaju Zojini zeleni zemljevidi,
- izdelovali smo ekovoščilnice za mamice,
- s prispevkom pri radijski uri smo obeležili svetovni dan voda in svetovni dan meteorologije,
- izpolnili smo prijavo za letošnji razpis za prejem Ekozastave.

Veliko smo že naredili, toda do konca šolskega leta nas čaka še ogromno dela. Največ v mesecu aprilu, ko slovenska Ekošola praznuje 10. obletnico delovanja. Prepričana sem, da bomo ob koncu leta spet vsi ekofrajerji in ekofrajerke.

Nada Sevšek

Oktobrski ekokotiček

EKOHIMNA

Avtor: Tine Gašparič

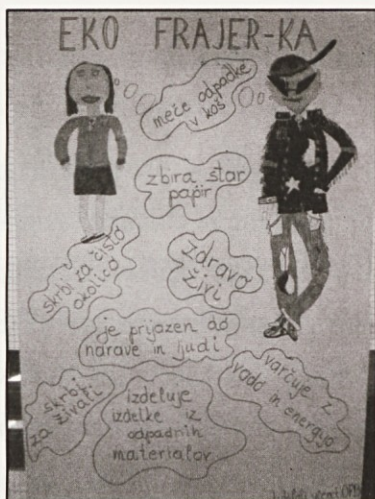
*Zdravo hrano bi morali jesti vsi, saj velja pregovor,
da kdor zdravo je,
dolgo živi.*

*Papirje, plastenke in vse druge reči, vsako posebej bi
morali zlagati, da dobro se nam godilo bi.*

Refren:

*Jej zdravo, jej z glavo,
saj če ješ z glavo,
ješ tudi za zabavo.*

JOJ, SMETI !

Joj, joj, kaj se godi,
odrasli povsod mečejo smeti!
Mi pa smo zelo žalostni,
ker okolje nič več čisto ni.
Kužki na travi več se ne igrajo,
metuljčki več po cvetkah ne letajo,
ptički na drevesih ne pojejo,
ker jih smeti vsepovsod ovirajo.
Otroci, zdaj brž počistimo vse,
da veselje in sreča k nam vrneta se!

Klara Toplak, 4. g

Decembrski ekokotiček

SKRIBIMO ZA NARAVO!

Živimo na čudovitem planetu Zemlja.

Poznamo veliko naravnih pojavov, obdaja nas različno vreme, tudi naravne katastrofe niso nič novega. Očitno nas narava kaznuje! Žal proti naravi ne moremo ničesar storiti, ona se sama odloča. Mi, Zemljani, pa smo krivi, da nas mati narava kaznuje. Uničujemo sami sebe, saj spuščamo v zrak preveč izpušnih plinov, uničujemo vodo s kanalizacijo in pesticidi. Človek je tisti, ki škoduje okolju. Zemlja postaja osiromašena, prožijo se zemeljski plazovi, ki

so posledica krčenja gozdov, tudi potresi, vulkani, močni vetrovi. Topijo se ledeniki, uničuje se ozon, kar ima za nas lahko katastrofalne posledice.

Če se zazremo v preteklost – v čase naših prednikov – in se zamislimo, kako so takrat živeli, bomo ugotovili, da so morali veliko več fizično delati. Res pa je tudi, da so živeli veliko bolj zdravo. Ob potočkih, rekah, ribnikih ni bilo toliko odpadkov in različne navlake. Tudi v gozdovih je bilo prijetnejše, saj so jih redno čistili, v njih ni bilo črnih odlagališč. V potokih so plavale ribice, tudi rakci so imeli tam svoje domovanje.

Mati narava je naša življenjska vodnica. Sami odločamo, ali nas bo kaznovala ali nam darovala. Zato ohranjajmo naravo takšno, kot je. Škoda je našega planeta! Skrbeti moramo zanj, ker je naš edini planet in edini svet – drugega nimamo. Ne uničujmo ga, saj nam daje darove za življenje!

Bodimo EKOFRAJERJI in varujmo mater naravo!

Anita Krojzl, 8. g

NAŠA EKOŠOLA

V tem šolskem letu, kakor tudi v preteklih letih, sodelujemo na različnih natečajih in zbiramo različne stvari, ki se dajo reciklirati. Tako trenutno potekata dve takšni akciji, in sicer: zbiranje starega papirja ter zbiranje rabljenih kartuš, tonerjev in trakov. Marsikdo ne ve, da se tudi te stvari dajo reciklirati (ponovno uporabiti). Vsekakor pa je res, da je tovrstnih odpadkov vedno več, ker je tudi več računalnikov, tiskalnikov, fotokopirnih strojev, ...

Na naši šoli že več let poteka ločevanje odpadkov v učilnicah. V vsaki učilnici imamo tri koše: za moker papir, za suh papir in za ostale odpadke. Učenci so se že zelo dobro navadili na ločevanje odpadkov, sicer pa jih na to občasno opozorijo predstavniki skupnosti učencev, ki se o tem pogovarjajo na sestanku.

Tudi na čisto in urejeno okolico šole ne pozabljamo. Prizadevamo si, da bi bila okolica vedno čista, zato imamo tedenske »zelene straže«, ki morajo za to

poskrbeti. Tako vsak razred pride dvakrat na leto na vrsto za čiščenje okolice šole.

Ker nam okolje, v katerem živimo, daje vse pogoje za preživetje, ga moramo varovati in spoštovati. Zato je prav, da se tega učimo od malega, in je tudi prav, da smo vključeni v Ekošolo, ki nas na te stvari redno opozarja in nas vodi pri delu.

Urška Cebek, 7. g

OTROCI OČISTIJO GOZD

Mojca, Andrej, Miha in Domen so šli v gozd po gobe. Namesto gob so našli velik kup odpadkov.

Tam je bil star avtomobil, pralni stroj, stare gume in druge smeti. Otroci so zgroženi odšli po vreče in vile. Sklenili so, da bodo očistili gozd. Ustrezno so razvrstili odpadke. Čerav so bili utrujeni, so se otroci veselo sprehajali po čistem gozdu.

Tadej Toplak, 3./9

ŽALOSTNI POTOČEK

Majhen potoček veselo skaklja,
preko kamenčkov skače in se smehlja.
V njem ribice skačejo in se igrajo,
račke in goske po njem čofotajo.

Mimo fantiček poreden pridrvi,
po vodi zabrede in jo skali,
vse račke in ribice iz njega spodi
in v njem smetišče za sabo pusti.

Žalostno teče potoček naprej,
mimo vrbovih in leskovih vej,
v srcu mu žalost leži,
nazaj si čistih bregov želi.

4. g – OPB (skupinsko delo)

Naši

ljubljenčki

Piše: Tim Perovšek Tribušon, 5. g

BORDOJSKE DOGE

Ti psi spadajo v skupino mastifov. To so psi z najmočnejšim okostjem. Pasma je zelo stara. Vzrejali so jo v Franciji. Pripadnike pasme so uporabljali za čuvanje premoženja in varovanje družine ter kot družabnike.

So zelo inteligentni, nezaupljivi do tujcev in privrženi gospodarju. Radi so vključeni v družino, uživajo v pohvali. Pazljivi so do otrok. Zelo malo lajajo, a kadar lajajo, gospodar ve, da je nekaj narobe. Imajo kratko dlako, ki je v vseh odtenkih rjave, rdeče in rumene barve. Bela lisa na spodnjem delu nog je dovoljena.

Glava je nagubana in zelo velika. Samice tehtajo najmanj 45 kg, samci lahko do 75 kg.

V sedanjem času so družabniki in spremljevalci ljudi. Ne prenašajo, da so priklenjeni ali v pesjaku. Potrebujemo stalen stik s človekom. Hvaležnost vračajo z neizmerno vdanostjo. Zelo radi se igrajo.

KOKOV POBEG

Star sem bil tri leta. Takrat je pobegnil naš papagaj Koko. Začelo se je, ko je mama dala njegovo kletko na balkon in jo odprla. In Koko je seveda zletel. Mama ga kliče in kliče, pa nič. Ker se do večera ni vrnil, ga je šla naslednje jutro iskat, a ga ni našla. In tudi naslednjega dne ne.

Spomnim se, da se je čez nekaj časa na križišču zbralo veliko ljudi. Gledali so na drevo. Tudi sam sem se s triciklom odpeljal tja. Videl sem, kako je na vrhu drevesa čepel Koko ter žvižgal in se drl. Mama ga je klicala.

Nazadnje se je Koko naveličal in zletel mami na roko. Še danes se spominjam tega dogodka. Vse pa nas je nekaj naučil: ne puščaj ptičev na balkonu!

Ƨ r a j ...

BIBLIOBUS V GRAJENI

Najbrž ste že opazili, da se tudi v Grajeni ustavi bibliobus. Gospodu Srečku, vozniku bibliobusa, sva zastavila nekaj vprašanj, na katera je z veseljem odgovarjal.

Koliko postajališč imate?

»Imamo 50 postajališč.«

Koliko časa ste na enem postajališču?

»Od trideset minut do dveh ur in pol, kar je odvisno od posameznega postajališča.«

Koliko ur vam vzame vožnja?

»Vzame nam štiri ure.«

Kdaj se ustavljate v Grajeni?

»Tukaj se ustavljamo vsaki tretji torek v mesecu od 12.30 do 13.30 ure.«

Koliko članov imate?

»1703.«

Katero delo opravljate vi?

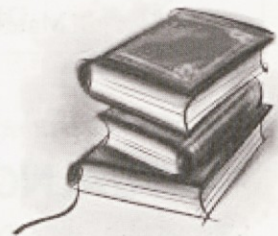
»Izposojam knjige in vozim avtobus.«

Kakšno gradivo izposojate?

»Izposojamo knjižno gradivo, zgoščenke, DVD-je, avdio- in videokasete ter revije.

Katere knjige si bralci trenutno najbolj izposojajo?

»Odrasli najbolj posegajo po Da Vincijevi šifri in Angelih ter demonih, otroci pa si izposojajo Harryja Potterja, Tintina, Čarobno hišico na drevesu in Kapitana Gatnika.«

Radi berete knjige?

»Da, zelo rad.«

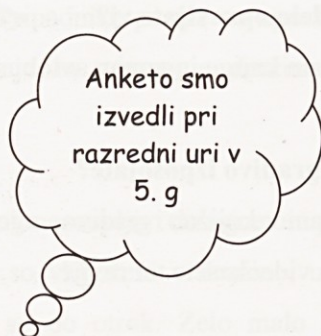
Je vaše delo naporno?

»Da, ampak ga z veseljem opravljam.«

Matevž Toplak in Jelko Plošinjak, 4. g

AKTUALNO!

N
K
E
T

kAj pogrešaš v svojem kraju?

Vid (Grajenščak): »Trgovino, igrišče, razsvetljavo.«

Filip (Mestni Vrh): »Bazen in slaščičarno.«

Vid (Mestni Vrh): »Razsvetljavo in posipavanje cest pozimi.«

Adrijana (Grajena): »Majhno trgovino.«

Tomaž (Placar): »Razsvetljavo, trgovino.«

Blaž (Mestni Vrh): »Asfalt, lunapark, picerijo.«

Denis (Mestni Vrh): »Trgovino.«

Nina (Grajenščak): »Trgovino in odbojgarsko igrišče.«

Kristijan (Mestni Vrh): »Trgovino.«

Sandra (Štuki): »Trgovino.«

Eva (Grajenščak): »Pločnik in širšo cesto.«

Anja (Krčevina): »Nogometno igrišče in trgovino.«

Matic (Krčevina): »Park.«

in ljudje ...

BABIČINA OTROŠKA LETA

Moja babica je stara 78 let, a se dobro spominja svojega otroštva.

V družini je bila edini otrok. Obiskovala je šolo na Ptuju, kamor je s sošolci vsak dan hodila peš. Za malico je imela kruh in jabolka, ki jih je delila z drugimi. Bila je pridna in vsako leto odlična učenka, saj se je doma rada učila in na pašniku brala knjige.

Ko je prišla 2. svetovna vojna, je bilo v šoli težje, saj so vsi učenci morali govoriti nemško. Med vojno je bilo za vse veliko pomanjkanje, prisoten je bil strah pred Nemci.

Po osnovni šoli je ostala doma in pomagala staršem na kmetiji.

Delala je na domači zemlji, pasla živino in vzljubila naravo.

Sedaj, ko je starejša, se rada spominja dogodkov iz otroških dni in to pripoveduje vnukom.

Blaž Tikvič, 5. g

INTERVJU Z GOSPO ANO RATAJC

Pisalo se je leto 1925, ko je nekje v Vojvodini prišla na svet gospa Ana Krušič, kasneje Ratajc. To je moja prababica, vsi po vrsti jo kličemo oma. To je izjemna ženska in kljub svojim letom še vedno pri močeh.

Njeno življenje je zelo raznoliko, saj se je že v mladih letih srečala z delom na turniškem gradu, kjer je služila grofu. Vedno, ko pozvonim pri njej, me pozdravi: »O, le nisi pozabil svoje ome!« Potem me povabi naprej in z veseljem postreže. Tudi tokrat je soku sledilo še nekaj sladkega za pod zob in potem sva začela najin intervju. Ker se poznavam, jo bom tikal.

Kakšno je bilo pravzaprav življenje nekoč?

Malo se zamisli in nato odgovori, da je bilo življenje težko, saj je bil na eni strani bogat sloj, na drugi reven.

Kam si sodila ti?

»Ne morem reči, da smo bili zelo revni, saj smo z delom pri grofu na turniškem gradu kar dobro shajali.«

Kaj si pravzaprav počela na gradu kot mlado dekle?

»Najprej sem čistila sobane in delala kot pomočnica v kuhinji.«

Ali si delala še kakšna druga dela?

»Ja, to delo v kuhinji je bilo samo na začetku, nato sem očetu pomagala pri konjih.«

Kako pa to?

»Preprosto, nisem se jih bala tako kot druga dekleta, ki so delala na gradu.«

Zakaj pa so imeli konje?

»Konje so imeli za delo in za dirke.«

Res, tudi dirkalne konje so imeli takrat?

»Ja, to so bili posebni in trenirani konji, s katerimi so hodili tudi na tekmovanja.«

Kakšno pa je bilo delo v konjušnici?

»Najprej smo konje nahranili in »poštriglali«, počistili stajo, nato pa jih odpeljali na trening.«

Je bilo kdaj tudi veselo kljub delu in odgovornostim?

Najprej se nasmehne in prikima, da obstaja tudi veliko veselih in zabavnih zgodb, a o tem naslednjič.

Intervjuval je Alen Erjavec, 5. g.

BABICA PRIPOVEDUJE ...

Babica je začela hoditi v prvi razred v času okupacije v nemško šolo. Učiteljice so govorile le nemško, zato jih otroci niso razumeli. Kmalu so si zanje izmislili nova imena. Svetlolasa je bila »Fuksa«, temnolasa pa »Mina«.

V šoli sta se uporabljala tablica in kamenček. Vsak zapis je bil kratkega veka, saj so učenci sproti brisali, kar so zapisovali.

Po vojni so se morali naučiti brati in pisati v slovenščini. Kakšna sreča, da so računske operacije v vseh jezikih enake!

Šole so bile skromno opremljene, pri pouku se je veliko uporabljala tabla, pa tudi pripomočki, ki so jih učitelji izdelali sami. Slovenskih knjig je bilo malo, največ iz domačih knjižnic. Učenci so si jih pridno med seboj izposojali. Za risanje se je uporabljal peresnik. V vsaki klopi je bil črnilnik. Ker so bili v odmorih živahni, se je črnilo razlilo po torbi, zvezkih in obleki. Telovadnica je bila le v kakšni mestni šoli. Bilo je veliko prostovoljnega dela, za nagrado pa so bili šolski izleti. Bili so skromni, vendar neskončno lepi.

V srednjo šolo se je veliko dijakov vozilo z vlakom ali kolesom. Avtobusov še ni bilo. Na ptujski gimnaziji so bile že specializirane učilnice, kot so fizikalna, kemijski laboratorij in risalnica. Poučevalo

je veliko znanih profesorjev, ki so dobro pripravili dijake za študij na fakulteti.

Na Ptuj se je babica vrnila po končanem študiju na pravkar ustanovljeno ekonomsko šolo. Bila je lepa, prenovljena šola, na njej pa prizadevni učenci in učitelji. V šoli so se uporabljali za tisti čas najsodobnejši pripomočki, učitelji, med katerimi je bila tudi moja babica Bogdana, so se morali seznaniti s sodobnimi metodami učenja. Šola je bila povezana s podjetji, kjer so učenci v počitnicah opravljali prakso. Po nekaj letih je sledila selitev šole v Srednješolski center. To je bila takrat nova in sodobna šola, ki je imela dobre pogoje za delo tako učiteljev kot tudi učencev.

»Tisti, ki znajo izkoristiti znanje, lahko v življenju dosti dosežejo,« mi je na koncu pogovora dejala babica.

Eva Zorko, 5. g

Ža knjižere

Piše: Luka Krepek, 5. g

Uvodno misel prispevala Klara Bezjak, 7. g

*»Zgodbe so najpomembnejša stvar na
svetu. Brez zgodb sploh ne bi bili ljudje.«*

(Philip Pullman)

NAŠA KNJIŽNICA

Z novo šolo smo dobili tudi novo knjižnico. V njej je veliko knjig. Imamo tudi prijazno knjižničarko, ki nam pomaga poiskati knjige, ki jih ne najdemo.

V naši knjižnici imamo veliko knjig, kot so: pravljice, detektivke, pustolovske, take, ki te spravijo v smeh, pa še bi lahko našteval. Izposodimo si jih lahko za domače branje ali bralno značko.

Knjižnica pa ni namenjena samo izposojanju knjig, pač pa lahko v njej beremo tudi revije, delamo domačo nalogo in se učimo.

Zelo brane so knjige o Harryju Potterju, stripi in razne zgodbe. V naši knjižnici pa ni knjige, ki je ne bi prebrali.

UGANKA

V peresnici živi, se rada izgubi. Za napakami dirka, zato ji rečemo ...

Luka Tikvič, 4. g

UGANKA

Pred to škatlo radi sedimo,
še v prostem času v njo strmimo.
Ko kaj novega izvemo, radi drugim
še povemo.

Luka Tikvič, 4. g

središču

SLOVENSKA NAREČJA – NAŠE BOGASTVO

Slovenski jezik spada v družino slovanskih jezikov in je po številu govorcev med najmanjšimi v njej. Potrdimo to dejstvo z nekaj podatki: ruščina ima dobrih 220 milijonov govorcev, poljščina 46, češčina 12, bolgarščina 9, hrvaščina pa okoli 5 milijonov. Slovenščina je po številu govorcev dokaj izenačena denimo z makedonščino, oba jezika imata namreč okoli 2 milijona govorcev, naš materni celo nekoliko več od bivše bratske republike. Večina govorcev slovenskega jezika živi na ozemlju Republike Slovenije, sicer pa je slovensko besedo slišati še na območju Beneške Slovenije v Italiji, na avstrijskem Koroškem, v hrvaškem delu Istre, nekaterih južnih delih naše vzhodne sosedne Madžarske in v Nemčiji. Kar okoli 300.000 govorcev slovenščine pa je moč najti še na prekooceanskih tleh, in sicer v ZDA, Kanadi, Argentini, Avstraliji in celo Južni Afriki.

Čeprav je torej med najmanjšimi slovanskimi jeziki, pa se slovenski jezik vsaj v enem pogledu močno

razlikuje od svojih velikih bratov. Gre za izredno visoko stopnjo narečne razčlenjenosti, na katero so jezikoslovci opozarjali že od samega začetka znanstvenega raziskovanja tega fenomena. Slovenski jezik ima namreč številna narečja in govore (slovenski dialektolog Fran Ramovš je v svojih študijah omenjal več kot 40 narečij), kar nas glede na število prebivalcev uvršča v sam svetovni vrh. Na teritoriju naše države lahko zato govorimo o obstoju kar sedmih narečnih skupin: koroške, primorske, rovtarske, gorenjske, dolenske, štajerske in panonske, ki združujejo številna narečja in govore.

Vzrokov za tako bogato in pestro narečno podobo slovenščine je več, nekateri med njimi pa segajo že v čas naseljevanja današnjega slovenskega ozemlja. Zgodovinarji sklepajo, da je selitveni val na slovensko ozemlje prišel z dveh strani in je bil najbrž sestavljen iz dveh slovanskih plemen. Ta dvojnost poselitve našega prostora je gotovo vplivala tudi že na zgodnje razlike v jeziku. Nadalje je treba omeniti še skupek geografskih dejavnikov, med katerimi so nemalokrat prav naravne prepreke, kot so hribovja, gozdovi, močvirja, ovirale družbene in družabne stike

med ljudmi ter tako preprečevale mešanje govorov med pripadniki nekega ozemlja, zaradi česar je nastalo več samostojnih narečij. Navsezadnje ne smemo pozabiti niti turških vpadov, upravnih in političnih razmer ter cerkvene organizacije, ki so prav tako ključni dejavniki narečne raznolikosti našega jezika, saj so usmerjali življenje in gibanje ljudi na nekem prostoru. V slovenska narečja so skozi zgodovino prodirali še elementi tujih (neslovanskih) jezikov oz. narečij.

Govor Grajene spada v panonsko narečno skupino, natančneje med prleške govore, ki se začenjajo pojavljati z vzponom čez Vurberk. Dvorjane so mejnik, saj njihov govor sodi še med goričanska narečja, Vurberk pa, kot že rečeno, prvi naznanja prleško narečje.

Ohranjanje narečja je težka, če ne celo nemogoča naloga. V vaškem okolju se gostota naseljenosti povečuje, struktura prebivalstva pa spreminja. Narečje zaradi tega in tudi nekaterih drugih vplivov, kot je denimo vdor ptujskega pogovornega jezika v ta prostor, ni več tako živo in pristno, kot je bilo nekoč.

Starejše generacije umirajo, priseljenci in mlajše generacije pa ga tako rekoč ne obvladajo več.

Petra Uvera

UGANKARSKI KOTIČEK ČETRTOŠOLCEV

Je okroglo in rumeno, Zakaj bi utrgala več
z njega topli žarki žarijo, kakor tri, saj že ena sama
ki zjutraj nas prebudijo. mizo krasi.

Luka Tikvič

Teja Bezjak

Sem vitka in gibčna, Po žici iz elektrarne
skačem z veje na vejo pridrvi, se v stikalo
in z repkom krmarim. naseli. Življenje nam
Ali veš, kdo sem? olajša in dolgčas krajša.

Sabina Emeršič

Luka Tikvič

V škrlatu in zlatu, Sadež kisel na vso moč,
vetrovna, deževna, vitamini v njem ti dajo
s plodovi dokaže, moč.
da zemlja ni revna.

Teja Bezjak

Teja Bezjak

Mi, učenci

Za letošnje Utrinke so pozirali učenci
3. razreda 9-letke z učiteljico Vanjo Zajc.

Malo igre,
malo igre in učenje,
učenje z igro, to je nam veselje.
To smo mi,
prvi 9-letkarji,
ki preživeli kmalu bomo leta tri.

KAKO UČENCI PREŽIVLJAMO

DNEVE, KO NI POUKA

Ker me je zanimalo, kako učenci preživljamo dni, ko ni šole, sem med odmorom naredil anketo.

Matjaž M., 3. g:

V toplih dneh se vozim s kolesom, igram računalniške igrice, še posebej rad pa se igram s svojim psičkom Pikijem.

Julij L., 8. g:

Poleti grem po navadi na šolsko igrišče, ko je grdo vreme, gledam televizijo in igram računalniške igrice.

Blaž V., 7. g:

Ko je muhasto vreme, igram računalniške igrice, gledam televizijo, ko je lepo in toplo, pa dosti časa preživim v družbi prijateljev in v naravi.

Alen E., 5. g:

V prostem času se družim s prijatelji, igram računalniške igrice, ko je vreme lepo, pa na šolskem igrišču s prijatelji igram nogomet.

Tamara Š., 8. g:

V prostem času rada počnem naslednje stvari: berem knjige, gledam televizijo, igram računalniške igrice, se vozim s kolesom, ...

Učenci preživljamo proste dneve tako ali drugače, nekateri sedijo pred televizorjem ali računalnikom, drugi v naravi in tretji v družbi prijateljev. Med počitnicami nam *Center interesnih dejavnosti* (CID) in številne druge mladinske ustanove nudijo brezplačno udeležbo na različnih aktivnostih, kot so npr.: badminton, nogomet, namizni tenis, dvoranski hokej, ...

In za konec še nasvet: bolj boš se gibal, bolj boš zdrav!

Po šolskih hodnikih se je za bralce Utrinkov podil Peter Artenjak, 7. g.

PREHRANA IN ZDRAVJE

Rubriko uredila: Nino Lendero in Niko Rojko, 7. g

ZDRAVA PREHRANA

Če se želimo pravilno prehranjevati, moramo imeti na dan vsaj tri osnovne obroke: zajtrk, kosilo in večerja. Malicamo oziroma prehranjujemo pa se lahko tudi med glavnimi obroki, med zajtrkom in kosilom in med kosilom in večerjo. Priporočljivo je, da za malico zaužijemo nekaj lahkega, npr. jogurt ali sadje.

Ljudje v današnjem času zaužijejo preveč mastne hrane in hrane, ki je hitro pripravljena, to so sendviči, hamburgerji in pice. Zaradi te nezdrave hrane imajo povečano telesno maso, težave s srcem in še mnoge druge bolezni. Ljudje v današnjem času jedo prehitro, vzroki za hitro prehranjevanje so službene obveznosti in še mnoge druge. Ljudje, ki pazijo na prehrano, nimajo velikih zdravstvenih težav, saj zaužijejo dovolj vitaminov. Če hočeš bit zdrav in se pravilno prehranjevati, še ne pomeni, da ne smeš zaužiti nič

mastnega oziroma sladkega, ampak pomeni, da ne zaužiješ preveč maščob. Če boš tu in tam pojedel čokolado, ne bo nič narobe.

Zdravo pa je, da veš, kaj moraš jesti ob kateri uri oziroma pri katerem obroku. Za zajtrk je priporočljivo, da poješ kakšen mlečni izdelek. Popoldanska malica pa je lahko v obliki jogurta ali pa sadja. Kosilo je lahko različno, priporočljivo pa je, da se izogibaš preveč mastnim ali slanim jedem, kot je npr. pečen krompirček ali kaj drugega. Za kosilo je dobro, da poješ kaj toplega, npr. juho, priporočam pa ti tudi nekaj vitaminov, ki so v solati. Za popoldansko malico je dobro, da zaužiješ čim več sadja. Tudi za večerjo je dobro, da zaužiješ nekaj zdravega brez maščob.

K zdravemu načinu prehranjevanja veliko pripomoreš sam, nekaj pa starši in ustanova, ki jo obiskuješ (šola ali vrtec).

JEJMO ZDRAVO!

Nino Lendero

Ča sladokusce

BELI KOLAČ

Testo: 17 dag margarine, 25 dag moke, 4 rumenjaki, 10 dag sladkorja, 1 pecilni prašek.

Krema: 4 navadni jogurti, 1 kislá smetana, 5 žlic moke, 1 vaniljin sladkor, 15 dag sladkorja, 4 beljaki.

Zmešaj jogurte, kisló smetano, sladkor in vaniljin sladkor, nato dodaj moko in trd sneg iz beljakov.

Iz sestavin za testo naredimo krhko testo, ki ga razdelimo na dva dela: za spodnji del potrebujemo približno $\frac{3}{4}$ testa, za zgornji del pa približno $\frac{1}{4}$ testa. Večji del testa razvaljaj in daj v pekač, drugi del testa pa za ta čas spravi v hladilnik.

Kremo namaži po testu, drugi del testa pa naribaj na kremo. Peci $\frac{1}{2}$ ure pri 200 stopinjah Celzija.

Recept je izbrskal Niko Rojko.

ANKETA

Kaj najraje ješ?

Teja Bezjak, 4. g	mehiško solato
Natalija Kampl, 4. g	pizzo
Klara Toplak, 4. g	solato
Petra Verdenik, 3. g	pizzo
Anja Vesenjaki, 3. g	pizzo
Nino Lendero, 7. g	špagete
Klara Bezjak, 7. g	pizzo

Niko Rojko

SODOBNA PRIPRAVA HRANE

Sodobna priprava hrane je izbirni predmet, ki je na voljo od sedmega razreda devetletke dalje. Pri sodobni pripravi hrane večinoma kuhamo, pridejo pa tudi ure, ko rešujemo naloge iz delovnih zvezkov ter se učimo o sodobni pripravi hrane. Sodobno pripravo hrane imamo vsakih štirinajst dni, in sicer ob sredah med šesto in sedmo uro. Kuhamo različne jedi, kot so npr. ribe, pica in še marsikaj. Sodobno pripravo hrane nas poučuje učiteljica Milka Koser.

Nino Lendero

Œrce ustvarja, roka piše

V DEŽELI PRAVLJIC IN DOMIŠLIJE

KRALJICA IVA

Nekoč je živel kraljica Iva. Podedovala je celo državo. Imela je psa z imenom Fufi in hudobnega brata Vilhema.

Vilhem je hotel prevzeti Ivi prestol. Odpravil se je na dolgo pot v Anglijo, v grad, kjer je živel Iva. Vilhem ni mogel prevzeti prestola, ker ni imel draguljev. Kraljica mu je rekla, da ga bo zaprla in bo delal kot pometač.

Kraljica še vedno kraljuje. Če se boste odpravili v Anglijo, jo boste morda srečali.

Iva Kampl, 3. g/9

KRALJ VITO

Nekoč je živel kralj Vito. V tisti vasici je živel revna družina. Ni imela niti cekina. Imela je samo slaba oblačila in hišo, ki bi počasi propadla.

Ko je kralj Vito izvedel za to revno družino, bi dal kar pol svojega kraljestva. Tej družini je zgradil novo hišo, jo povabil v trgovino z oblačili in ji rekel, naj si kupijo, kar potrebujejo.

Ko so člani nakupili, jih je peljal v trgovino s kruhom. Ko so se najedli in napili, jih je odpeljal v nov dom. Vsi so živeli lepo do konca svojih dni.

Vito Kokol Bogme, 3. g/9

O SMEHU ...

Nekega dne se je rodil otrok, ki se je smejal tako močno, da je skoraj bil potres. Ko je odrasel, je dobil smejalno gripo. Ta se je prenašala po celem svetu. Tako se je smejal ves svet! Odmevalo je tako močno, da se je skoraj porušil svet. Potem je neki človek odkril napoj. Z letali so ga zlili po celem svetu in napoj je deloval. Ljudje so se smejali le še občasno.

Tadej Toplak, 3. g /9

POKLONIMO LEPO MISEL!

Ste v zadregi pri pisanju voščilnic, čestitk ali pisem? Tukaj je rešitev! Poklonite lepo misel – ob posebnih priložnostih ali kar tako.

Brez smeha je življenje pusto.

Brez poguma je življenje strašljivo. Brez ljubezni je življenje prazno. Brez prijateljice, kot si ti, je življenje nemogoče!

Kjerkoli si, naj bo pesem srca s teboj, naj te nešteto prelepih trenutkov zapelje v svet sreče, brezskrbnih poti, bodi zvezdica, da bo tudi drugim ob tebi lepo.

Če utrne se ti solza, naj ne sproži je trpljenje, to naj bo le solza sreče, ki prinaša jo življenje.

Vse teče kakor tiha reka, le spomini obdajajo človeka.

Lepi trenutki so, a gredo. Pravi prijatelj pa ostane s tabo za vedno.

Prijatelj je vedno tam, kamor si ne upaš sam, zate se žrtvuje, tebe občuduje.

Človek potuje po svetu, da bi našel, kar potrebuje, in se vrača domov, da to najde.

Zbrali Špela Brumen in Anja Rižnar, 7. g

MOJI PRVI PESNIŠKI POSKUSI

Ljubezen je ladja,
ladja, ki pluje, nove otoke in srca obiskuje.

Marko Horvat, 7. g

Sem avtobus in drvim kot šus.
V meni potniki sedijo
in se zraven veselijo.

Teja in Aleksandra, 4. g

Njegov začetek je na vzletni cesti,
ljudi prevaža sem ter tja,
je veliko, včasih malo
in reče se mu letalo.

Luka in Daleo, 4. g

ZA PRIJATELJE

Nekaj je lepo: prijateljstvo.
Nekaj je pomembno: sreča.
Nekaj je dobro: nikoli nisi sam.

Življenje je lepo, popestri ti ga prijateljstvo.

Prijatelj je dober in pošten.

Zaneseš se nanj, potruдиš le zanj.

Tisti, ki hodi s teboj, pravi prijatelj je tvoj.

Naj bo zmeraj ob tebi in ti stoji ob strani,
tudi ob uri rani.

Prijatelji so del našega življenja!

Vse mine, le prijateljstvo ostane!

Anja Gašparič, 5. g

Mavrica se po dežju pokaže,
lepa kot solza
se razpne.

Blaž Tikvič, 5. g

PRIJATELJSTVO

Sva prijateljici, Špela in Rebeka. Ceniva to vrednoto, ki naju povezuje, in želiva, da bi tudi vi izvedeli kaj več o najpomembnejšem čustvu na svetu: o prijateljstvu.

Vsak človek ima prijatelja. Torej človeka, ki mu lahko stoodstotno zaupa, mu verjame in z njim deli svojo srečo in žalost.

Ampak ... ali lahko vsem ljudem, ki jim zaupamo in jih imamo radi, rečemo prijatelji? Ne! Velikokrat nas ljudje, ki nam veliko pomenijo, razočarajo. To stori tako, da nas izdajo, prevarajo ali pa nas skrivaj obrekujejo. Tako se počutimo razočarani, izdani in sami. Nikomur več ne moremo zaupati, ker nas je strah, da bi nas tudi drugi izdali. Zapiramo se vase, nekateri včasih celo pomislijo na samomor, kajti ni hujšega, kot izgubiti prijatelja.

Ampak pogosto v nas spet zagori iskrica upanja. Prijatelj se nam opraviči, ali pa ugotovimo, da

nas prejšnji prijatelj ni bil vreden, ga pozabimo in poskušamo zaupati drugemu človeku.

Tako se že od razvoja človeštva sklepajo nova prijateljstva. In verjemite – ko bodo znanstveniki naznanili konec sveta, bomo vsi ljudje tega sveta postali prijatelji, kajti prijateljstvo je edina vez, ki bo držala svet skupaj. Za vedno!

Rebeka Horvat in Špela Matjašič, 7. g

LJUBEZEN NA ŠOLSKIH HODNIKIH

Ah, ta ljubezen ... Že ob misli nanjo nam postane lepo, začutimo metuljčke v trebuhu. Sploh mi, najstniki.

Ko so počitnice, že komaj čakamo na tisti dan, ko bomo spet videli svojo najstniško ljubezen, ki se bo sprehajala po šolskih hodnikih, obkrožena z gručo sošolcev.

Večina »izvoljencev« niti ne ve, kako mehka postanejo kolena ob pogledu nanje.

Velikokrat pride tudi do prepirov med fanti in dekleti, ki se zaljubijo v isto osebo. Ne pogovarjajo se, pošiljajo si svareče poglede in podobno. To postane velikokrat sumljivo tudi učiteljem, če kaj povprašajo, ne izvedo ničesar. Če pa se jim slučajno na uho prikrade novica o kakšnem »novopečenem« parčku, večina poskuša biti razumevajoča, saj so tudi sami prestajali ta najstniška leta. Sicer pa, morali se bodo sprijazniti s tem, če ne danes, pa jutri, saj se zaljubljenim pogledom med fanti in dekleti v teh letih ne da izogniti.

Fantje, dekleta! Vi pa hitro pogledjte okrog sebe, morda se za prvim vogalom skriva oseba, ki vztrajno poskuša prikriti rdeča lička ter vam pošilja srčkaste poglede.

Sanja Brumec, 7. g

TA PRESNETA LJUBEZEN

Čustvo, ki me muči dan za dnem.
Mislim nanjo, a ne vem, če smem.

Nanjo me spominja vse,

a zdaj več ne prenesem je.

Srčke vidim, ko pogledam v knjige

in želim, da vse to mine.

Srček moj me ne uboga,

ta reč prava je nadloga.

»Kaj neki naj bi to bilo?«

sprašujem se začudeno.

Seveda! Ta presneta ljubezen!

Nastja Lorenčič, 7. g

NAŠA MLADA LETA

Naša mlada leta so od ljubezni prevzeta.

Šola nas ne zanima preveč,

pa tudi ocene in domače naloge so nam odveč.

Posledica so potem slabe ocene,

sicer pa: če ni enice, nič ne dene.

Nekateri so pametni,

drugi pač malo manj,

toda kljub temu:

SKRBI V MLADOSTI SO ČISTO ZAMAN.

Nastja Lorenčič, 7. g

GLASBENE NOVIČKE

Urejšajo: Maruša Breg, Urška Cebek, Maja Polanec in Klara Bezjak, 7. g

Glasba je pri mladih zelo pomembna. Mladi poslušajo različne skupine, izvajalce in zvrsti glasbe.

Poznamo več zvrsti:

- ☺ pop,
- ☺ rock,
- ☺ narodnozabavno,
- ☺ punk,
- ☺ jazz,
- ☺ rap,
- ☺ house,
- ☺ dance.

Ker je na glasbeni sceni vedno več novih izvajalcev, smo se učenke odpravile po razredih in naredile anketo o najbolj priljubljenih in poslušanih izvajalcih.

Učenci 5. razreda poslušajo naslednje izvajalce:

1. Atomik harmonik,
2. Eminema,
3. Britney Spears,
4. Black Eyed Peas.

Učenci 7. razreda poslušajo naslednje izvajalce:

1. Eminema,
2. 50 Cent,
3. Modrijane,
4. Boštjana Konečnika.

Učenci 8. razreda poslušajo naslednje izvajalce:

1. Britney Spears,
2. Modrijane,
3. Pussycat dolls,
4. Eminema.

Učenci 9. razreda poslušajo naslednje izvajalce:

1. Modrijane,
2. Avsenike,
3. Eminema,
4. 50 Cent.

Za letos smo z glasbenimi novičkami končale. Drugo leto pa se spet srečamo!

GLASBENA UGANKA

Na njej je strun napetih šest,

res pravih je nevest.

Če pa skupaj zazvenijo,

nas še pesmico učijo.

Luka Tikvič, 4. g

ŠPORTNI KOTIČEK

Urejata: Aljoša Tašner in Tadej Muhič, 7. g

ŠPORTNE AKTIVNOSTI NA ŠOLI

Na šoli delujejo naslednji športni krožki: nogomet, odbojka, športni krožek, planinski krožek in judo. Tudi ti se lahko prijaviš k enemu od teh. Informacije ti bosta ponudila učiteljica Vanja Zajc in učitelj Milan Šimac. Za sodelovanje v planinskem krožku se obrni na gospoda Branka Polanca (telefon 051/339 443), za judo pa se pozanimaj pri učitelju juda Brunu ob četrtkih ali petkih.

ANKETA

Najboljši nogometaši po mnenju učencev

RONALDINHO	9 glasov
ANDRIY SCHEVCHENKO	6 glasov
KAKÁ	5 glasov

Najboljši nogometni vratarji po mnenju učencev

PETR CECH	9 glasov
MLADEN DABANOVIČ	7 glasov
IKER CASILLAS	5 glasov

Najboljši nogometni klubi po mnenju učencev

NK DRAVA PTUJ	10 glasov
FC BARCELONA	8 glasov
JUVENTUS	7 glasov

Najboljši rokometasi po mnenju učencev

IVANO BALIČ	7 glasov
EDVARD KOKŠAROV	6 glasov
SERGEJ RUTENKA	4 glasovi

Najboljši rokometni klubi po mnenju učencev

CELJE PIVOVARNA LAŠKO	9 glasov
CIUDAD REAL	6 glasov
FLENSBURG	5 glasov

NASILJE MED MLADIMI

Piše: Nino Lendero, 7. g

Oblike nasilja so različne. Nasilje je lahko prikrito (npr. obrekovanje, namerno izločevanje iz skupine, manipuliranje s prijateljstvi ...) ali neprikrito. Nasilje se lahko dogaja dalj časa. Otroka lahko ustrahujejo, trpinči ga en nasilnež ali pa cela skupina nasilnih vrstnikov. Otrok ali mladostnik, ki je žrtev nasilja, je velikokrat ustrahovan in ga je strah povedati, kaj se mu dogaja. Nasilje nad vrstniki se dogaja v šolah, zavodih ali pa kar v družini oz. domačem okolju.

Kaj je nasilje?

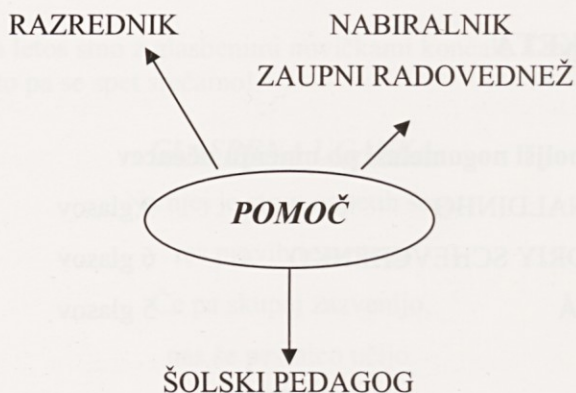
- Pretepanje, porivanje, brcanje, spotikanje,
- različne oblike spolnega nasilja,
- zmerjanje z različnimi imeni, vzdevki, glasno norčevanje, zbadanje,
- namerna izključitev iz skupine, zavračanje, obrekovanje,
- izsiljevanje, kraja denarja, oblačil in drugih stvari.

Žrtve so ponavadi otroci in mladostniki, ki so drugačni od večine, npr. zaradi videza ali učnih težav.

Kakšni so znaki nasilja pri žrtvah?

- Zapiranje v svoj svet,
- pomanjkanje zaupanja vase,
- raztresenost, prestrašenost,
- motnje prehranjevanja,
- motnje spanja, ...

Če si sam deležen nasilja v kakršnikoli obliki, se pogovori s starši, učitelji ali pedagogom. Tudi sam pomagaj prijatelju, če opaziš, da se znajde v stiski!

ČAS JE ZA ANGLEŠČINO

Zbrala: Brigita Marinič Zajc, učiteljica AN

MY FRIEND

Her name is Eva. She is my best friend. She lives in Ptuj. She's twelve years old. Her hobbies are: playing handball, listening to music, singing and going out with her friends. She's tall. She's got brown eyes and hair. When I go to my grandma I see her. We are a good team. She's my best friend and I don't want to lose her.

Eva Zorko, 5. g

MY SONGS

My dog is Larry
And it is very funny.

The neighbour's cat likes playing with a mouse,
but my cat likes more sleeping in the house.

Adrijana Horvat, 5. g

LOVE

Love is love,
I love my love,
my love is you,
so I love you.

Anja Gašparič, 5. g

THREE IMPORTANT THINGS

There are three
important things in our
life:
family, friendship and
love!

ANGLEŠKE UGANKE

It is green and likes jumping. It is the prince of my dreams.

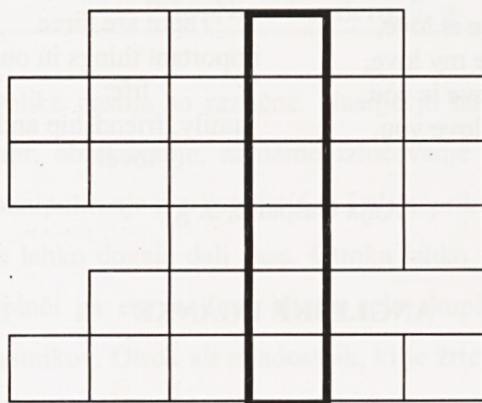
He has got a bow and sleeps in a tent.

Žan Toplak in David Stergar, 5. g

It is round and yellow,
from it the warm rays
are glowing,
that wakes us up
in the morning.

Blaž Tikvič, 5. g

ANGLEŠKA KRIŽANKA

POIŠČI IMENA ŽIVALI

T	I	F	G
E			R
T	O	S	I
O		R	E
D	E	S	N
R		E	
E		K	A

Žan Toplak in David Stergar, 5. g

VODORAVNO

1. It is on the table and it is a full of flowers.
2. It is needed at Maths for drawinf straight lines and figures.
3. She is a member the familiy who gave birth to me.
4. It is a noisy place with many cars and skyscrapers.
5. It is number that comes after one.
6. It is a school facility that is needed for Geometry.

Blaž Tikvič, 5. g

LIKOVNO SNOVANJE

Likovno snovanje je izbirni predmet, pri katerem veliko ustvarjamo. Rišemo z lesenimi, voščenimi, vodenimi in tempera barvami in tudi s tušem. Uporabljamo več tehnik. Imamo tudi dobrega učitelja, ki nam pomaga, svetuje in nas tudi pohvali.

Blaž Vurzer, 7. g

N a š i

n a j m l a j š i

MI PA ŽE PIŠEMO!

PRAZNIKI

Božiček je zelo prijazen. Otrokom nosi darila in sladkarije. Tudi rad jih ima. Božiček ima veliko belo brado, rdeče oblačilo in rdečo kapo.

Maja Štrucl, 2./9

V soboto bomo postavili smreko. Komaj čakam, da pride Božiček. Snežak ima kapo in šal. Želim, da bi dobila kocke za kmetijo. Razred imamo okrašen s snežinkami. V šoli smo povedali božične pravljice. Naredili smo okraske. Za praznike smo doma. Presenetil me bo Božiček.

Valentina Čeh, 2./9

MIŠKA REŠI ŽABO

Nekoč je živela mala miška. Nekega dne si je žaba zlomila nogo. Miška je takoj pritekla in ji povila nogo. Žaba se ji je zahvalila.

Adrijana Pongrac, 2./9

Nekoč sta se srečali žaba in miška. Miška se je skoraj utopila, a jo je žaba rešila. Miška je rekla: »Oh, hvala, žaba!«

Barbara Tašner, 2./9

MIKLAVŽ

Miklavž je živel predavnimi časi. Bil je dobrega srca. Pomagal je vsem, ki so bili v stiski. Posebno rad je s sladkarijami in sadjem razveseljeval otroke. Tudi jaz sem ga vesela.

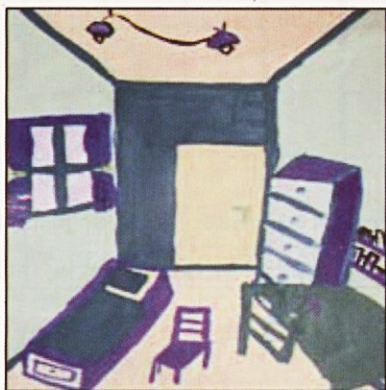
Sergeja Lešnik, 2./9

Galerija

Peter Artenjak, 7. g

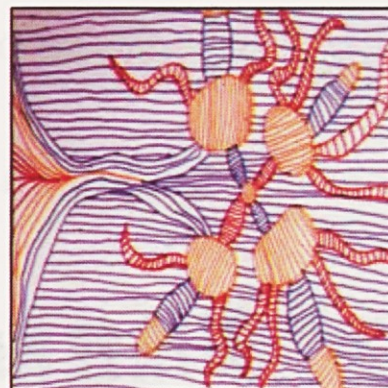
Izbral in uredil: Marko Šebrek, učitelj likovne vzgoje

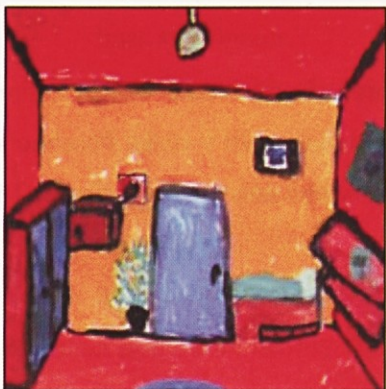
Maruša Breg, 7. g

Ana Mlakar, 8. g

Katja Žuran, 8. g

Niko Rojko, 7. g

Kristijan Fuks, 5. g

Primož Vesenjaj, 9. g

Domoznanski oddelek

371

UTRINKI

2005/2006

KNJIZNICA IVANA POTRCA PTUJ

371.8:373.3(497.4 Grajena)

6005150

COBISS o

